

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. пов.
Канто пошт. шифр 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Гол. Редактор приймає
від 11—12 год. передпол.
Рубрику не чиняться.

ПЕРАДОПЛАТА:
Місячно в криву 120 зл.
За границею:
В Англію 1 год. 20 зл.,
Франція 20 зл., Німеччина 20
зл., Чехія 20 зл., Польща 20
зл., Італія 20 зл., Румунія 20
зл., Австрія 20 зл., Японія
20 зл.

**В справі оголо-
шень звертатися
до Адміністрації.**
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Надії на добру волю.

Експозе мін. Скінинського про Льюкарно.

Гарантії для сепедньої Європи. — Віра в Англію. — Природні наслідки. — Польща не сумнівається...

На засіданні варшавського союзу з дня 26-го прем'єр міністра і мін. закор. справ Скінинський висловив довшу промову про значіння Льюкарна, реконструкцію Ліги Націй та роллю Польщі в ній.

Міністер є завзятим прихильником трьох основних законів, на яких збудовані льюкарнські договори: арбітражу, безпеки, роззброєння. Льюкарно є компромісною формою між версальським договором і женецьким протоколом, який хоче здійснити міжнародний мирозміс суз. Гарантії миру на заході дає Англія через зобов'язання супроти Франції. Сесія Європа лишиться ще під питанням. Однак союз Польщі з Францією дає гарантії щодо миру. Так гляді на Льюкарно і Бріан, кажучи, що у всіх випадках конфлікту Франція може прийти Польщі на допомогу. Дарма, що Франція має повну свободу діяльності і що польсько-німецький арбітражний договір виключає війну, інтевенція Франції як члена Ліги Націй є саморозумілою. Чемберлен висловлювався аналогічно, заявляючи, що Льюкарно зупинилось би тільки на півдорозі, якщо не давало гарантії світанку кожного дня.

Мін. Скінинський вірить у ясну політику Англії на європейським суходолі. В Англії достатньо він один із стовпів льюкарнського миру. Після Льюкарна польська закордонна політика стає ясною для всього світа.

Льюкарно було необхідністю — наслідком великої духовної та економічної кризи в усіх промислових центрах світа. Льюкарнські договори є поширенням принципів Ліги Націй, отже природним їх наслідком мусить бути вступ Німеччини до Ліги. Це є передумовою пункту життєвості Ліги. Тому треба, щоб цей перекид відбувся без сильних потрясень. У таким моменті живучі інтереси та основні загальної безпеки всі держави мусять пильно зв'язатися.

Ліга Націй має стати не полем боротьби ненавидних собі народів, а мирною атмосферою для полагодування важких проблем. Щодо її поширення, то над цією справою радитимуть швидко в Женеві. Німеччина одержить постійне місце в Раді на основі 14. статті пакту Ліги Націй, союзником Ліги Нації є не той, хто має більшу силу, а хто ширше оборонить демократичні гасла та свободи народів. Якщо льюкарнський пакт дозволить на ринку інтерпретацію статті щодо припинення місця у Раді Ліги, то треба поціпеніти, що держава мусить у власній інтересах виставити увагу на її можливість, як можуть ціл пакт ширити.

Для Польщі нема сумніву, що вона мусить бути у Раді, якщо буде там Німеччина. Не для очей над

нишнім народами або вченням льюкарнської політики, а для зміцнення кола тих, що вірять у Лігу Націй, як справжній мирний фондунд. Якщо дозв. поділу Європи на переможців і переможених має закінчитися, то мусить скінчитися поділ на народи з більшими привілеями в користь забезпечених.

Чи буде після Льюкарна краще — можна нагадати, бо без нього було би гірше. Мін. Скінинський перерахує поодинокі заслуги всіх творців Льюкарна від Штреземана до Бенеша. Він прохає союзу ратифікувати льюкарнські договори і признається ширю, що при їх підписі не питався, чи Польща матиме місце в Раді Ліги, бо тим хотів дати доказ доброї волі Польщі, яка вірить у мирність політики Ліги. Навіть колиб усі його зусилля мали не вдатися, то Польща матиме ще найкращу річ: союзників, що вірять у її добру волю.

Пітійське рішення.

Лорд Сесіль про становища Англії.

На засіданні англійської палати лордів виступав в імені уряду один з найдавніших творців Ліги Націй лорд Роберт Сесіль. Він відповідав на запит лорда Пармюра щодо становища Англії у справі поширення місця у Раді Ліги Націй при одночасній прийнятті до Ради Німеччини. Лорд Пармюр заявив у своїй попередній промові, що краще було би не торкатися покищо справи поширення місця. Лорд Сесіль признаючи всю вагу справи, вважає, що краще було би її відкласти на більше пригожий мент. Він не годиться з думкою, бушмо вступ Німеччини мав би бути першою справою до аналогічного вступу інших держав до Ради. Чемберлен уже давно казав, що поширення місця Ради має Англія на увазі, але спершу мусить поладати вступ Німеччини. Тому лорд Сесіль не вважає доцільним, щоб палата лордів вважала вже нині британських представників у Женеві якімсь дедюративом. Це відозвало би їм свободу в праці. Делігати мусять спершу вислухати ринних аргументів на місці і швидко тоді рішення самі про своє становище, згідно з інтересами Англії. Палата погодилась з таким поглядом. Польська преса цитує два англійські деніка, з яких один каже, що промова лорда Сесіля є прихильна для Польщі, а другий, що остання Польща може бути здійснити тільки швидко якнайшвидше.

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-
родна фортеця, це велика захисна
доба нахилити.

Радянська Україна.

Хтз зможуть вступити до Вищих Ші-
на Україні в 1925—27 академії? —
Ветеринарний Освіт.

Народний комісаріат освіти по-
робоча нові правила призначення
студентів до вищих ші-на. ВУЗ-ів на Україні в 1925—27 академії.
На основі цих правил дають
систему т. зв. „розробки“ касується
тому, бо практика виявила, що
абтурієнти не були відповідно під-
готовленими до академічних студій.
В наступному році основний кон-
тингент студентів будуть становити
ті, що покінчили розробки і
профшколи. Деякий відсоток буде
призначений і для інших осіб, що
не починали нормального курсу
підготовчих наук.

Розробки будуть приймати до
ВУЗ-ів без іспитів. Вони будуть
змішувати складати відповідні кін-
теві іспити в самих розробках (облі-
гоческих фікультетах). Кандидати, що
покінчили відповідні профшколи
(професійні школи) і фабзавучі
(фабрично-заводські школи) бу-
дуть складати вступні іспити до
ВУЗ-ів. Крім того вони муситимуть
анкаватися і відповідними свідо-
цтвами своїх ші-на. До педагогічних
ВУЗ-ів, а також до інших, що від-
повідають фаховим профшколам
ця група кандидатів не буде скла-
дати вступних іспитів. Ші-на на-
позбавити можливості вступу до
ВУЗ-ів для робітників і селян, що
не вчилися в профшколах, ні в
фабзавучах, ні на розробках, ні в
закладах вищої школи. Ріш-
ня розробки по всім Україні. Роз-
робки — це своєрідний тип школи,
в якій підготовляють до універси-
теских студій робітників і селян.

В наступному році всі, що всту-
пати до ВУЗ-ів, мусять знати
добре українську мову. Без знання
української мови їх до ВУЗ-ів не
приймають. Щоби оминти перешко-
дування деяких ВУЗ-ів студентами,
буде проведено відокремлення району-
вання. ВУЗ-и діляться на дві
категорії: республіканських і райо-
нових розмірів. Ці останні будуть
обслуговувати потреби кількох при-
дільних їм округів.

При всіх ВУЗ-ах будуть заведе-
ні місця для національних меншо-
стей. Так само буде застережено
всюди по кілька місць для Україн-
ців-студентів, що мешають поза
межами Радянської України.

Висхід до ВУЗ-ів залежати від ре-
комендацій партійних, професійних
і громадських організацій. Прийма-
ння осіб, що добре поскладали
іспити, буде вестися в норміх встанов-
лених для кожної групи на
основі т. зв. виробничого стану і пар-
тиної, комсомольської або громад-
ської ролю кандидата.

За призначення студентів відпові-
дальний ректор кожного інституту,
який стоїть на чолі відповідної ко-
місії. До цієї комісії входять кри-
ректор також завідувачі педаго-
гічними саразіями інституту, пред-
ставники партійних органів, кон-
тегія незалежних, професійних рад,
комсомолу і господарських органів
даного фаху.

Далі рішення народний комісаріат
освіти поширять і здійснювати про-
годування в розробках. Це ви-

шення почнеться в зв'язку з за-
кінченням білосвітської продуктив-
ності північ у ВУЗ-ах. З наступним
роком наука на розробках тривати-
ме три роки.

В зв'язку зі сполученням великих
припливом студентів до ВУЗ-ів
у наступному році нарок освіти
пороблять також відповідні заходи
біля того, щоб забезпечити нових
студентів помешканнями, їдари-
тами і стипендіями. Контегент
нового студентства до ВУЗ-ів Укра-
їни на наступний рік загварді
Нарком освіти в такому віді: до
індустріально-гвардіанських ВУЗ-ів ма-
ють прийняти 2.125 студентів, до
сільсько-господарських 2.800, до
педагогічних 3.410, до медичних
і фармацевтичних 2.210, до соці-
ально-економічних 1.730, до ин-
стельних 1.705, до інститутів про-
фесійно-освітньої освіти 860 з ра-
зом 15.870. На розробки мають при-
няти всієї України 1.580 канди-
дату. — Ші-на до соціального
сладу студентства то він буде пред-
ставлятися так: робітників 30 від-
сотів, селян 30,8 від-сотів, трудової інтелі-
генції 20 від-сотів, дрібних ремісників
і урядників 19,2 від-сотів, до тав, тех-
ніків: робітників 30,5 від-сотів, селян
33 від-сотів, трудової інтелігенції 16,2
від-сотів, дрібних ремісників і урядни-
ків 15,3 від-сотів.

Ші-на в 1920 р. засновано в Київ.
Ветеринарно-зоогвардіанський Інститут,
який дав уже для алуки квалифі-
кованих ветеринарних робітників
у числі 21. Народний Комісаріат
Освіти тоді саме переорганізував
освіти реформи в ділянці професійної
освіти в зв'язку з введженням у жи-
ття системи єдиної професії. При-
тій нагоді звідки-то всі низчі
ветеринарні заклади та передав їх
майно названому інституту. Під
теперішню хвилю обслуговує Україну
пільки для ветеринарних інститу-
тів. Га біда не в тому, що їх тільки
два, а в тому, що вони дуже
слабо вивувають. Вони не мають
навіть відповідних помешкань. В
наступному році обидва названі
інститути одержать відповідний фон-
ди для побільшення лабораторій і
наукового приладдя. Крім того ма-
ють одержати відповідні помеш-
кання.

В цьому році дадуть обидва ін-
ститути 120 підготовлених ветерина-
рів. Га це за мало. Україна потре-
бує тепер 825 нових ветеринарних
лікарів. Згідно з планом розведення
раціонального поголів'я скотів та
завогурування зростає в 1923 р. до
1932 ветеринарів. Названі інститути
зможуть до того часу дати заледви
1165 лікарів. Недостача виноситься
1020. Гіє диває тому, що в зарп-
лсних „Зістак“ поминає стільки п.
лікарів, а які він звертає ува-
гу на цю недостатність, та домагає-
ся заснування ші-на одного ветери-
нарного інституту для обслу-
ження степової смуги України. Крім
цього домагається він підвищення
кваліфікації фельдшерського персо-
налу. Автор звертає увагу ще на
одну велику недостатність ветери-
нарної освіти на Україні, а то не-
достаток відповідних кількості т.
ав. дослідних кафедр, які доста-
влять добре кваліфікованих про-
фесорів до ветеринарних інсти-
тутів.

